

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/303/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

222/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 31-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i.

A panaszos beadványának visszavonására tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. május 31-én, postai úton fordult beadvánnyal a Testülethez – amelyet azonban a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitánysághoz címzett, a Testületnek pedig csak másolatot küldött belőle –, és a következőket adta elő. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán az ő sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt nyomozás van folyamatban, melynek során őt mint sértett tanút meghallgatta a rendőrség, ennek során azonban vele szemben minősíthetetlen hangnemet használtak. Panasza elsősorban erre irányult; a történet részleteit az alábbiak szerint írta le. 2011. május 26-án a késő esti órákban kerékpárral tartott hazafelé Ny. városban, mikor két férfi őt feltartóztatta, és elvette a kezításkáját, benne mintegy 150 000 Ft készpénzzel és a személyes okmányjaival. Ezt a panaszos telefonon bejelentette a rendőrségre, melynek következtében helyszínelés, és jegyzőkönyv felvétele történt. A panaszosnak már a helyszínelés kapcsán az volt az érzése, hogy nem hisznek neki a rendőrök, és le akarják beszélni arról, hogy feljelentést tegyen. A helyszínre kiérkezett rendőr azt mondta neki, hogy: „Tudod mi ez? Ez egy semmi, egy nulla.”

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) Az ügyben felvett második jegyzőkönyv elkészítése után, 2011. május 27-én reggel 7 óra 18 perckor a panaszos már szeretett volna hazamenni a rendőrkapitányságról, mert az azt megelőző nap reggel 7 óra óta ébren volt, ezért kimerült volt és éhes. Ezt jelezte az egyik r. századosnak is, de ő megtiltotta, hogy hazamenjen, sőt azt mondta a panaszosnak, hogy „törtek már meg többen is ebben a székben, láttak már sírni itt embert”, és hozzátette azt is, hogy ne hazudjon a panaszos, vallja be, hogy nem is rabolták ki. A harmadik jegyzőkönyv felvételénél ugyanez a r. százados azt is mondta a panaszosnak, hogy ha nem mond igazat, beleveri a fejét a monitorba. Ekkor a r. századoson kívül további három rendőr is a szobában volt, köztük egy r. alezredes, akik azonban ezeket a kijelentéseket szó nélkül hagyták. Az eljárás során a rendőrök a panaszos, illetve menyasszonya mobiltelefonját is hosszabb időre elkérték, kérésükre akkor azt nem adták vissza, használták is, és csak később kerültek vissza hozzájuk. A panaszos a vele készített jegyzőkönyvekből másolatot is kért a r. századostól, de ő azt válaszolta neki, hogy majd akkor ad, amikor ő akar. Az ügygel kapcsolatban a panaszos menyasszonyát is meghallgatták tanúként, de a jegyzőkönyvből példányt neki sem akartak adni. Később a panaszos menyasszonyának édesanyja érkezett a rendőrkapitányságra, és 2 500 Ft értékben hozott illetékbélyeget, amelynek fejében megkaphatták az általuk tett vallomásokról készült jegyzőkönyvek fénymásolatát. A panaszosnak a helyszínelésnél megtalált kézitáskáját az összes iratával együtt a nyomozók elvették, és azon kérdése is süket fülekre talált, hogy ezek után hogyan fogja tudni igazolni magát, illetve gépjárművet a jogosítványa nélkül hogyan fog tudni vezetni.

3) Mindezek alapján a panaszos magyarázatot kért a következőkre: Ha ő a sértett az ügyben, akkor miért beszélt vele ilyen minősíthetetlen hangnemben a r. százados? Miért fenyegetőzik azzal, hogy beleveri a panaszos fejét a monitorba, ha nem mond igazat? Hogy tehetette meg a r. alezredes, hogy mindezek hallatára nem tett intézkedéseket az így viselkedő kollégájával szemben? Miért vették el az ő és a menyasszonya telefonját mintegy fél órára a rendőrök, és mit csináltak vele ez alatt az idő alatt? Ez a körülmény miért nem szerepel egyetlen iraton sem? Ha lefoglalták a személyazonosító iratait, erről miért nem kapott semmifajta igazolást? Hogyan fogja tudni igazolni magát így a panaszos? Miért kellett „könyörögnie” a vele készült jegyzőkönyv másolatának kiadásáért? Illetékköteles-e az ilyen jegyzőkönyv kiadása, amely az ő tanúkénti meghallgatását tartalmazza?

E kérdések tekintetében a panaszos a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének a vizsgálatát kérte, és a feltett kérdésekre is választ szeretne kapni. A panaszbeadványból a panaszos egy példányt megküldött a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányságon kívül az Országos Rendőr-főkapitányságra (a továbbiakban: ORFK), az Állampolgári Jogok Országgyűlési biztosának, a belügyminiszternek és a Testületnek.

4) 2011. július 8-án a Testület munkatársa telefonon megbeszélést folytatott a panaszossal, mivel mind a panaszbeadvány tartalmából, mind az ORFK Ellenőrzési Szolgálat jelzéséből kitudt, hogy a panaszos ugyanezen beadványát megküldte a rendőrségnek is panasz eljárás lefolytatása céljából. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján azonban ugyanazon panaszbeadvány alapján párhuzamosan a Testületnél, valamint az intézkedést foganatosító rendőri szervnél panasz eljárás nem folyhat. Ezzel kapcsolatosan a Testület 2011. június 10-én tájékoztató levelet is küldött a panaszosnak, amelyben kérte, hogy a levél kézhez vételétől számított „8 napon belül nyilatkozzon arról, hogy kéri-e, hogy a panaszát a Testület vizsgálja ki. Amennyiben a fenti határidőn belül nem nyilatkozik, vagy amennyiben azt kéri, hogy panaszát az intézkedést foganatosító rendőri szerv vizsgálja ki, a Testület eljárását megszünteti.” Ezt a tájékoztató levelet a panaszos – a Testülethez visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint – 2011. június 16-án kézhez vette,

válasz azonban a panaszostól az azóta eltelt időszakban nem érkezett. A telefonos megbeszélés során a panaszos elmondta, hogy a tájékoztató levélben szereplő felvilágosítást megértette, és annak tudatában nem válaszolt rá, hogy ez a Testületnél az eljárás megszüntetését vonja maga után. Kifejezte azt a szándékát is, hogy a Testületnél előterjesztett beadványát visszavonja, és azt szeretné, ha a panaszeljárást az általa kifogásolt jogsértés helye szerinti rendőri szerv folytatná le, ahová a beadványát eredetileg is címezte.

A Testület munkatársa 2011. július 8-án az ORFK Ellenőrzési Szolgálatát kérésre értesítette a panaszosnak megküldött tájékoztató levélről, annak a panaszos által kézhez vételéről, a válaszlevél hiányáról, és a panaszossal történt telefonos megbeszélésről készített feljegyzésről, melynek értelmében a panaszos a Testületnél előterjesztett beadványát visszavonta, és az intézkedést foganatosító szerv eljárását kérte a panasz alapján.

II.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E törvényhely az intézkedéssel érintett személyek számára, amennyiben alapvető jogaik megsértését kívánják panaszolni, kétféle panasztételi lehetőséget biztosít, amelyek azonban csak egymást kizáró módon vehetők igénybe – egyszerre, párhuzamosan nem. Az érintett személy kérheti vagy az intézkedést foganatosító szerv (vezetője) vizsgálatát, vagy az országos rendőrfőkapitány elbírálását a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően. A két eljárás között választani kell, azok párhuzamosan nem folyhatnak, egymást kizárják; nem lehet ugyanazon panaszügyben több – akár esetleg egymással ellentétes tartalmú – határozatot hozni, több a kivizsgálásra jogosult szerv egyszerre nem járhat el ugyanazon panaszbeadvány alapján.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdéséből az is következik, hogy a Testület eljárása a panaszos egyoldalú akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható. Ennek értelmében a panaszos – mint az ügy ura – rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed. A Testület hivatalbóli eljárására ezen utóbbi esetben nincs jogszabályi lehetőség. A konkrét ügyben a panaszos mind a rendőrségnél, mind a Testületnél, egyidejűleg, azonos tartalmú panaszbeadvánnyal élt, később azonban – egyrészt azzal, hogy a Testület 2011. június 10-én kiküldött tájékoztató levelére az abban szabott határidőn belül nem válaszolt, másrészt pedig azzal, hogy beadványa visszavonásáról nyilatkozott a 2011. július 8-án történt telefonos megbeszélés során – a Testülethez küldött beadvány visszavonásáról nyilatkozott azzal, hogy a panaszeljárás lefolytatását az intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetőjétől várja, ahová panaszbeadványát eredetileg is címezte.

III.

A Testület a fentiekre tekintettel – mivel a panaszos akarata az Indokolás I. részének 4) pontjában ismertetett nyilatkozatai szerint az eljárás folytatására nem terjedt ki – a rendelkező

részben foglaltak szerint döntött, és az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a panaszeljárást megszüntette.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET